

**Ю. М. Перетяцько**, канд.екон.наук, доц. (ЧНТУ, Чернігів)  
**Д. О. Калініченко**, студент (ЧНТУ, Чернігів)

## **ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ СУБ'ЄКТА ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРА**

Згідно з законодавством [1, 2, 3] бюджетні установи ведуть бухгалтерський облік і складають фінансову звітність на підставі принципів і методів обліку, закріплених в обліковій політиці.

Вимоги до формування облікової політики в установах державного сектору наводяться в [3]. Слід відмітити, що бюджетні установи обмежені в виборі альтернативних методів та способів оцінки активів, створення резервів, методів нарахування зносу, вибору облікових реєстрів чи інших методичних підходів до організації обліку, але це не заважає досягти основної мети облікової політики в бюджетних установах: надійний контроль за ефективністю та цільовим використанням бюджетних коштів [4].

Облікова політика затверджується Розпорядчим документом про облікову політику та має включати такі елементи:

- Одиниця аналітичного обліку запасів - найменування; однорідна група (вид).

- Порядок аналітичного обліку запасів: за місцем зберігання; матеріально відповідальної особи; за видами запасів.

- Методи оцінки вибуття запасів: ідентифікованої собівартості; середньозваженої собівартості; собівартості перших за часом надходження запасів (ФІФО);

- Періодичність визначення середньозваженої собівартості одиниці запасів: щомісячна середньозважена собівартість; періодична середньозважена собівартість;

- Транспортно-заготівельні витрати (ТЗВ): Облік ТЗВ: окремий рахунок;

- аналітичний рахунок за окремими групами запасів. Розподіл ТЗВ: пропорційно відноситься на суму запасів, що вибули; розподіляється між сумою залишку запасів станом на кінець звітного місяця і сумою запасів, що вибули за звітний місяць;

- Перелік і склад статей калькулювання виробничої собівартості продукції: залежно від специфіки готової продукції;

- Строки корисного використання груп основних засобів: якщо строки корисного використання відрізняються від рекомендованих у Наказі № 11 від 23.01.2015 [3];

- Строки корисного використання груп нематеріальних активів: якщо строки корисного використання відрізняються від рекомендованих у Наказі № 11 від 23.01.2015 [3];

- Періодичність нарахування амортизації: щокварталу; один раз в рік.

- Кореспонденція субрахунків бухгалтерського обліку: зазначається кореспонденція субрахунків бухгалтерського обліку, яка не передбачена Типовою кореспонденцією субрахунків бухгалтерського обліку для бюджетних установ та, яка не суперечить єдиним методологічним засадам бухгалтерського обліку в державному секторі.

Отже, в обліковій політиці суб'єкта державного сектору визначаються принципи та методи ведення бухгалтерського обліку щодо яких існує альтернатива вибору. У Наказі [3] наданий перелік статей облікової політики, які мають обов'язково бути відображені у розпорядчому документі про облікову політику. Проте, на наш погляд, цей перелік можна розширити і включити такі питання як: робочий план рахунків, графік документообігу із зазначенням термінів та відповідальних за складання первинних та звітних документів, право підпису податкових накладних, якщо установа є платником податку на додану вартість тощо.

### **Список використаних джерел**

1. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 125 “Зміни облікових оцінок та виправлення помилок”. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0090-11/>.

2. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 101 “Подання фінансової звітності”. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0103-10>.

3. Наказ Міністерства фінансів України “Про затвердження Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку для суб'єктів державного сектору” від 23.01.2015 № 11. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0011201-15#n550>.

4. Писарчук О. В. Особливості формування облікової політики бюджетних установ / О. В. Писарчук, І. В. Ковальова // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки. 2010. Вип. 18(2). С. 189-195.